

Ο Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#)

(Αποτελεί Εισήγηση στο Διορθόδοξο Επιστημονικό Συνέδριο, Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής, Άγιον Όρος - Φιλοκαλική Εμπειρία, Αθήνα 22-24/10/2004.)

I. Γενικά - Εισαγωγικά

Ο αναγνώστης των κειμένων του π. Ιωσήφ του ησυχαστή έχει την βαθύτατη αίσθηση, ότι μελετά κείμενα της όντως ζωής. Δι' αυτών έχει μπροστά του συμπυκνωμένη ολόκληρη την προηγούμενη ησυχαστική και φιλοκαλική εμπειρία της Εκκλησίας, σαρκωμένη σε σύγχρονο προσωπικό βίωμα, «ενταύθα και νυν» (εδώ και τώρα). Ο λόγος του μακαριστού ησυχαστή είναι αγιογραφικός και πατερικός, πάντοτε όμως ζωντανά αποκαλυπτικός. Έχοντας σαφή τα πνευματικά κριτήρια της Ορθόδοξου Παραδόσεως και το χάρισμα της διακρίσεως των πνευμάτων, παρουσιάζεται ως άριστος ανατόμος της αγιοπνευματικής εν Χριστώ

ζωής. Έτσι, αποκωδικοποιεί με πολλή άνεση την αγιότητα, τις εντολές του Θεού, αλλά και τις αρετές που προκύπτουν από την τήρηση των εντολών, καθιστώντας ενεργώς παρούσα την ησυχαστική και φιλοκαλική Παράδοση στην εποχή του. Παράλληλα, απομυθοποιεί την κοσμική θεώρηση της ζωής και νοηματοδοτεί θετικά τις θλίψεις, τις δοκιμασίες, τον κόπο και τον πόνο, και αποδεικνύει απολύτως εφικτή και σήμερα την εφαρμογή του Ευαγγελίου και την ασκητική της Εκκλησίας[1]. Μας δίδαξε εμπειρικά, ότι η Φιλοκαλία προϋποθέτει οπωσδήποτε την φιλοπονία και την αυταπάρνηση ενάντια στη φιλαυτία του παλαιού ανθρώπου. [\(περισσότερα...\)](#)